

Kaija Koo, Maailman Tuulet Vie

On lehti pinoon
jnyt minun pieneen eteiseen
lakaistujen pivien polkuun
elmn viiva kaartui vinoon
olet jnyt vain hehkuna huoneeseen
outo tunne ikiliikkuu
se alkaa nky plle pin
ett lhdit ja min jin
on sieluni sanaton
kun mulla niin paha olla on
ei ikv ikin mee
se pysyy se syvenee
viel eilen thti nin
nyt nekin on sammumaan pin
mua maailman tuulet vie
ja joskus johonkin loppuu tie
on pidellyt kylmemp
kun rein teit minun sieluni seinn
mua maailman tuulet vie
alla moottorilinnuntie
sirpaleet sisll jauhaa
sin kivitit minun sydmeni ikkunaan
Miss olinkaan eilen
kenelle keitinkn aamun teen
pttyik y sateeseen
muisti piirt viivoja veteen
sin jtit mulle pitkn yn eteen
isken sotakirveeni kiveen
ei sotaa koskaan ollutkaan
kysyit vaan jaettaisiinko maa
hiljaisuus leiri muuttaa
y hohtaa uututtaan
itseni min pivin ja in
ehjksi rtlin
kun mulla ei sinua oo
niin vereni seisoo
mua maailman tuulet vie
ja joskus johonkin loppuu tie
on pidellyt kylmemp
kun rein teit minun sieluni seinn
mua maailman tuulet vie
alla moottorilinnuntie
sirpaleet sisll jauhaa
sin kivitit minun sydmeni ikkunaan
mua maailman tuulet vie
laivani aavoilla seilailee
kuorman lastasin keulaan
sydn vuotaa ja sielu on seulaan
mua maailman tuulet vie
ne ottaa mukaan ja nielaisee
tll kuolee kaipaukseen
se on tauti johon sain huonon ennusteen
mua maailman tuulet vie...